

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/232/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2218203659
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2218203659.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Ľubica Bundzelová, v spore žalobkyne: R. H., nar. X.X.XXXX, bytom P. XXXX/X, T., zastúpená: Matejka Friedmannová s.r.o., so sídlom Svätoplukova 28, Bratislava, IČO: 47 248 998, proti žalovanému: D. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXXX/XX, T., zastúpený: Zahradnikova.SK s.r.o., o sídlom Štefanovičova 12, Bratislava, IČO: 50 187 309, o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam, o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda, č. k. 20C/29/2018-54 zo dňa 14. augusta 2018, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel a žalovanému zakázal akýmkoľvek spôsobom, okrem bežnej údržby, nakladať s nehnuteľnosťami nachádzajúcimi sa v k. ú. C., obci C., okrese Dunajská Streda, zapísanými na LV č. XXX Okresného úradu Dunajská Streda ako parcela registra „C“, parc. č. 496/2, zastavané plochy a nádvoria vo výmere 176 m², parcela registra „C“, parc. č. 497/19, ostatné plochy vo výmere 92 m², parcela registra „C“, parc. č. 497/30, ostatné plochy vo výmere 21 m², parcela registra „C“, parc. č. 497/32 zastavané plochy a nádvoria vo výmere 53 m², rodinný dom súp. č. XXX na parc. č. 497/32 (ďalej len sporné nehnuteľnosti), až do právoplatného skončenia konania o určenie vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam, vedenom na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 20C/29/2018.

2. Súd po citovaní § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) vecne uznesenie odôvodnil tým, že žalobou doručenou súdu 10.8.2018 sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti darovacej zmluvy z 19.9.2016, uzavretej medzi žalobkyňou a jej bývalým manželom I. H., nar. X.X.XXXX ako darcami a žalovaným ako obdarovaným, ktorej predmetom boli vo výroku uvedené nehnuteľnosti, určenia vlastníckeho práva k uvedeným nehnuteľnostiam a nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd do právoplatného skončenia konania vo veci samej zakázal žalovanému nakladať s uvedenými nehnuteľnosťami. Žalobu odôvodnila tým, že žalobkyňa a jej bývalý manžel nadobudli nehnuteľnosti prostredníctvom hypotekárneho úveru počas manželstva do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len BSM). V máji 2016 došlo k odlúčeniu manželov a žalobkyňa bola manželom donútená odstáť sa. Následne otehotnela so svojim druhom; tehotenstvo bolo rizikové a žalobkyňa sa necítila dobre po fyzickej ani psychickej stránke, čo bývalý manžel využil a pod zámienkou neskoršieho jednoduchšieho vyporiadania BSM žalobkyňu naviedol na uzavretie darovacej zmluvy k nehnuteľnostiam v prospech žalovaného (svojho brata), pričom po rozvode mali byť tieto prevedené späť na manžela, ktorý by uhradil žalobkyňi polovicu ich hodnoty krátenú o polovicu hodnoty nesplateného hypotekárneho úveru. Manželstvo bolo v r. 2017 rozvedené, bývalý manžel však nehnuteľnosti stále obýva a žalobkyňou navrhnutú dohodu o vyporiadaní BSM a urovnaní vzájomných majetkových vzťahov odmietol. Od 24.6.2018 sú uvedené nehnuteľnosti inzerované na internetovej stránke za účelom predaja. Predaj nehnuteľností by však mohol znemožniť výkon exekúcie

v prípade úspechu žalobkyne v konaní. Vychádzajúc z obsahu návrhu a pripojených listín dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobkyňa osvedčila skutočnosti odôvodňujúce obavu z ohrozenia exekúcie pre prípad jej úspechu v konaní vo veci samej. Žalovaný je na základe darovacej zmluvy, ktorej neplatnosti sa žalobkyňa v konaní domáha, výlučným vlastníkom dotknutých nehnuteľností, ktoré preukázateľne najneskôr od 24.6.2018 ponúka na predaj. Týmto konaním žalovaný prejavuje úmysel previesť svoje vlastnícke právo k nehnuteľnostiam na inú osobu, čo podľa zaužívanej súdnej praxe dostatočne odôvodňuje obavu z možného ohrozenia exekúcie. Z uvedeného dôvodu súd návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu, podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, z dôvodov, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa názoru žalovaného súd dospel k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci, keď mal vzhľadom na odôvodnenie návrhu žalobkyne na vydanie neodkladného opatrenia a predložených dôkazov o ponuke nehnuteľností na predaj v rámci internetového portálu za preukázanú potrebu vydania neodkladného opatrenia z dôvodu možného ohrozenia exekúcie, pričom nezobral do úvahy konanie žalobkyne, ktorá sama mala dvojiročný časový priestor na napadnutie platnosti darovacej zmluvy, v rámci vyporiadania sa dožadovala iba hodnoty 7.000 eur a nepomer vydaného neodkladného opatrenia vo vzťahu k nároku žalobkyne. Žalobkyňa žiadnym hodnoverným spôsobom svoje tvrdenia o okolnostiach darovania predmetnej nehnuteľnosti nepreukázala, ale práve sama žalobkyňa v žalobe priznáva, že jej úmysel a vôľa previesť predmetné nehnuteľnosti bola vážna a slobodná. Vzhľadom na tieto skutočnosti je podaná žaloba zjavne nedôvodná a preto vydanie neodkladného opatrenia, ktorým sa má zamedziť ohrozenie výkonu exekúcie a ktoré je založené na týchto nepodložených tvrdeniach považuje žalovaný za nesprávne a nedôvodné. Zároveň z predložených dôkazov zo strany žalobkyne je zjavné, že sa žalobkyňa v minulosti (v čase po uzavretí darovacej zmluvy ako aj po rozvoze manželstva) až do podania samotnej žaloby žiadnym spôsobom nedomáhala nadobudnutia opätovného vlastníckeho práva k nehnuteľnosti (t.j. počas obdobia takmer dvoch rokov), ani nerozporovala platnosť uzavretej darovacej zmluvy, pričom tak mohla urobiť zjavne skôr. Žalovaná tak neurobila ani v období po rozvoze manželstva s bývalým manželom, keď mu dobrovoľne predložila dohodu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov a o urovnaní vzájomných majetkových vzťahoch, v ktorej žiadnym spôsobom neuviedla ani neriešila predmetné nehnuteľnosti, nedomáhala sa nadobudnutia svojho údajného podielu na predmetných nehnuteľnostiach, čím de facto potvrdila, že vtedajší stav akceptovala a nebrala predmetné nehnuteľnosti ako súčasť BSM. Žalovaná sa pri predložení dohody domáhala iba vyplatenia sumy 7.000 eur oproti prevzatíu záväzku z hypotekárneho úveru, ktorý mala s bývalým manželom. Keďže sa žalovaná v minulosti nedomáhala svojho údajného spoluvlastníckeho podielu a jej konanie počas uplynulých dvoch rokov neevokuje žiadnu snahu o dosiahnutie aktuálne ňou požadovaného stavu (aj keď tak mohla urobiť v predchádzajúcom období), aktuálne tvrdená bezodkladnosť úpravy pomerov a ohrozenie výkonu exekúcie tak neobstojí. Vydanie neodkladného opatrenia považuje žalovaný za neprimeraný zásah do svojich práv oproti dožadovanému sa nároku žalovanej (ktorá ani nemá záujem na nadobudnutí predmetných nehnuteľností do vlastníctva za účelom užívania), ktorý vychádza zo zjavne nedôvodnej žaloby. V súvislosti s predloženým inzerátom o predaji predmetných nehnuteľností žalovaný uviedol, že v prípade predaja nehnuteľností by došlo k vyplateniu protihodnoty za prevod vlastníckeho práva a pokiaľ by aj žalobkyňa v konečnom dôsledku bola úspešná v konaní vo veci samej, mala by možnosť domáhať sa u žalovaného svojho nároku v peňažnom ekvivalente. Na záver žiadal žalovaný zmeniť napadnuté uznesenie súd prvej inštancie tak, že sa návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že tvrdenia žalovaného v odvolaní nemajú skutkový ani právny základ. Pokiaľ ide o skutočnosť, že žalobkyňa sa nedomáhala napadnutia platnosti darovacej zmluvy v dobe takmer 2 roky od uzatvorenia darovacej zmluvy, žalobkyňa poukazuje, že túto uzatvorila pod psychickým nátlakom a vplyvom bývalého manžela, nekonala slobodne a vážne, konala v omyle, do ktorého ju uviedol bývalý manžel s úmyslom ukrátiť ju na spoluvlastníckom podiele pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Žalobkyňa 2 roky od uzatvorenia darovacej zmluvy (ako právne nevzdelaná osoba), žila v omyle, že dohoda, ktorú uzatvorila s vtedajším manželom bola dohoda o vyporiadaní nehnuteľností v rámci bezpodielového spoluvlastníctva manželov a požadovala od bývalého manžela iba sumu, ktorú uznal bývalý manžel za jej vyporiadací podiel na nehnuteľnostiach, t.j. uviedol ju aj do omylu ohľadom výšky jej podielu. V zmysle určovacej žaloby o určenie vlastníctva je zrejmé, že žalobkyňa si nárokuje svoj zákonný podiel v zmysle § 150 zák. č. 40/1964 Zb.

Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) na BSM k nehnuteľnostiam, t.j. podiel 1 na nehnuteľnostiach, ktorý predstavuje sumu v približnej výške 65.000 eur voči svojmu bývalému manželovi. Suma 7.000 eur bola suma, ktorú uvádzala žalobkyňa v dohode o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktorú bývalý manžel žalobkyne odmietol. Voči žalovanému žiada o navrátenie nehnuteľnosti do BSM, t.j. celú nehnuteľnosť. Žalobkyňa preukázala okolnosti darovania nehnuteľností darovacou zmluvou, rozsudkom o rozvoде manželstva ako aj inzerátom, z ktorých je zrejmé, že došlo k rozvođu manželstva žalobkyne a teda jediným účelom darovacej zmluvy bolo vyporiadanie BSM (avšak neplatným právnym úkonom, nakoľko bývalý manžel uviedol žalobkyňu za pomoci žalovaného do omylu). Bývalý manžel presvedčil žalobkyňu, vzhľadom na plán sa rozviešť, že bude v záujme „rýchleho“ vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, aby nehnuteľnosti darovali bratovi bývalého manžela, žalovanému. Nehnuteľnosti mali po ukončení rozvodového súdneho konania žalobkyňa a bývalý manžel vyporiadať a to tak, že nehnuteľnosti si ponechá vo vlastníctve bývalý manžel a bývalý manžel aj uhradí žalobkyňi polovicu hodnoty nehnuteľností krátenú o polovicu nesplateného úveru. Z daného vyplýva, že vôľou žalobkyne ako aj je bývalého manžela bolo vyporiadanie nehnuteľností a nie ich darovanie žalovanému (účelom darovacej zmluvy nebolo darovanie, ale vyporiadanie BSM). Premlčacia lehota na podanie návrhu na neplatnosť darovacej zmluvy je v zmysle § 101 OZ 3 roky, z čoho je zrejmé, že žalobkyňa využila svoje právo v premlčacej lehote. Žalobkyňa poukázala na ústnu dohodu medzi bývalými manželmi, v zmysle ktorej nehnuteľnosti mal nadobudnúť bývalý manžel a ten mal žalobkyňi uhradiť sumu 7.000 eur, ktorá podľa jeho názoru zodpovedala podielu žalobkyne na nehnuteľnostiach. Nehnuteľnosti žalobkyňa v dohode neuviedla, lebo v zmysle ústnej dohody boli tieto prevedené na žalovaného a ten ich mal následne po rozvođe previesť na bývalého manžela a tým by boli manželia vyporiadaní. Žalobkyňa z daného dôvodu v dohode uviedla len hnutelné veci a vyporiadaciu sumu, ktorú si bývalí manželia „dohodli“. Z uvedeného je zrejmé, že žalobkyňa nikdy neakceptovala a ani neuviedla, že vlastníkom je žalovaný, ten mal byť iba sprostredkovateľom prevodu z BSM do vlastníctva bývalého manžela v zmysle ústnej dohody o vyporiadaní BSM. Počas posledných 2 rokov bola žalobkyňa stále bývalým manželom uvádzaná do omylu ohľadom vyporiadania BSM, pričom jej stále sľuboval uhradenie vyporiadacieho podielu za nehnuteľnosti, ktorý si bývalí manželia „dohodli“. Reálnym vlastníkom nehnuteľností bol a je bývalý manžel žalobkyne, nakoľko tento nehnuteľnosti užíva ako vlastné (býva v nej, hradí všetky výdavky a prevádzkové náklady spojené s nehnuteľnosťami), z čoho je zrejmé, že darovacia zmluva je fiktívny právny úkon. Inzerátom na predaj nehnuteľností je preukázané, že je ohrozený výkon exekúcie v prípade úspechu žalobkyne v konaní o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam. V prípade predaja nehnuteľností by žalobkyňa bola nútená podať návrh na neodkladné opatrenie aby žalovaný nenakladal s finančnou čiastkou zodpovedajúcou predajnej sume, alebo by v prípade úspechu konania o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam bola nútená iniciovať ďalšie konanie o vymoženie pohľadávky voči žalovanému, čo je v rozpore s hospodárnosťou súdov. Žalovaný by financie mohol minúť a následná exekúcia by bola komplikovaná, resp. znemožnená. Žalovaný v odvolaní ani len netvrdil, nie to preukázal z akého dôvodu nadobudol nehnuteľnosti, resp. ozrejmil okolnosti nadobudnutia nehnuteľností a ani nepoprel okolnosti darovania nehnuteľností tvrdené žalobkyňou, z čoho je zrejmé, že súhlasí s okolnosťami darovacej zmluvy tvrdenými žalobkyňou a to, že nadobudol nehnuteľnosti len za účelom ich následného prevodu na bývalého manžela žalobkyne, brata žalovaného a teda účelom darovania bolo vyporiadanie BSM. Týmto je preukázaná neplatnosť darovacej zmluvy a vôľa darcov vyporiadať svoje BSM a nie vôľa darovať nehnuteľnosti žalovanému. Z uvedených dôvodov žalobkyňa navrhla napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť.

5. K vyjadreniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný s tým, že sa pridrižiava svojho odvolania. Žalovaný vo vyjadrení poukázal na rovnaké skutočnosti ako v odvolaní.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), potom čo zistil, že odvolanie je podané včas a oprávnenou stranou (§ 355 a § 357 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne.

7. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

8. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

9. Podľa § 325 ods. 2 písm. c) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami.

10. Neodkladné opatrenie slúži (v tomto prípade k dočasnému) zabezpečeniu ochrany porušených alebo ohrozených práv strán sporu a je namieste ho použiť tam, kde sa vyžaduje okamžitý zásah súdu. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Je však nutné, aby boli splnené základné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to buď potreba úpravy pomerov strán sporu alebo existencia reálnej obavy, že exekúcia by bola ohrozená. Súdna prax vyžaduje i naplnenie podmienky, že neodkladným opatrením sa nesmie vytvoriť nenávratný, nenapraviteľný stav v právnych vzťahoch strán sporu, ani že v dôsledku neodkladného opatrenia nevznikne neprimeraná ujma strane, teda že ujma povinného nesmie byť neprimeraná výhode, ktorú nariadením neodkladného opatrenia získa druhá strana. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutné, aby boli aspoň osvedčené (teda musia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti, potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana.

11. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie postupoval správne, keď vyhovel návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým bolo žalovanému zakázané nakladať spornými nehnuteľnosťami špecifikovanými v úvodnej časti odôvodnenia tohto uznesenia.

12. Z obsahu spisu vyplýva, že na súde prvej inštancie je vedené konanie vo veci samej, ktorým sa žalobkyňa domáha určenia vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam (ktoré sú predmetom vydaného neodkladného opatrenia), tvrdí že patria do BSM a darovacia zmluva, ktorou boli nehnuteľnosti pôvodne patriace do BSM prevedené na žalovaného (brata bývalého manžela), je neplatná.

13. Žalovaný v odvolaní v podstate namietal, že vydané neodkladné opatrenie neprimeraným spôsobom zasahuje do jeho vlastníckeho práva oproti dožadovanému sa nároku žalobkyne, ktorá sa v rámci vyporiadania BSM domáhala zaplata len 7.000 eur. Do podania žaloby sa žalobkyňa počas obdobia takmer dvoch rokov nedomáhala nadobudnutia opätovného vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ani nerozporovala platnosť uzavretej darovacej zmluvy a žalovaný poukazoval na okolnosti uzatvorenia darovacej zmluvy.

14. Podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade žalobkyňa osvedčila, že existuje naliehavá potreba dočasnej úpravy vzťahov medzi stranami sporu (čo v odvolaní žalovaný namieta). Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa a brat žalovaného boli manželmi. Žalobkyňa spolu s bratom žalovaného previedli sporné spoločné nehnuteľnosti, ktoré boli súčasťou ich BSM, na žalovaného. Žalobkyňa sa súčasne podanou žalobou vo veci samej domáha určenia neplatnosti darovacej zmluvy a určenia, že sporné nehnuteľnosti patria do BSM žalobkyne a brata žalovaného. Podľa ustálenej súdnej praxe sa pri neodkladných opatreniach, ak chce žalobca dosiahnuť zakázať nakladať žalovanému nehnuteľnosťami vyžaduje, aby žalobca aspoň osvedčil, že jeho nárok je ohrozený. Ohrozenie nároku musí byť konkrétne, spočívajúce v takom konaní žalovaného, z ktorého vyplýva, že s nehnuteľnosťami mieni nakladať, čím hrozí, že v konaní vzniknú prieťahy, pretože žalobkyňa by sa následne musela svojich práv domáhať voči novému vlastníkovi nehnuteľnosti. Žalobkyňa tým, že súdu predložila inzeráty žalovaného ponúkajúce nehnuteľnosti na predaj osvedčila naliehavosť dočasnej úpravy vzťahov medzi stranami sporu. Aj keď podľa tvrdenia žalobkyne, návrh na vydanie neodkladného opatrenia podala z dôvodu, aby nebol znemožnený výkon exekúcie neobstojí, pretože exekúcia rozsudkov s určovacím výrokom sa nevykonáva, pri určení vlastníka rozsudkom súdu príslušný kataster zapíše vlastníka do katastra, ale ide o právne posúdenie nároku žalobkyne, ktorým súd nie je viazaný.

15. Žalovaný v odvolaní vo všeobecnosti namieta opodstatnenosť nariadenia neodkladného opatrenia medzi stranami sporu, ale nepopiera skutočnosť, že sporné nehnuteľnosti má v úmysle predat'. V takejto dôkaznej situácii, keď žalovaný nevyvrátil žalobkyňou tvrdenú a osvedčenú skutočnosť, že z inzerátu

vyplýva, že nehnuteľnosť mieni predať, je potom potrebné návrhu žalobkyne vyhovieť. Argumenty žalovaného týkajúce sa návrhu dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov a o urovnaní vzájomných majetkových vzťahov ako aj skúmaniu úmyslu a vôle žalobkyne sú v tomto štádiu konania po právnej stránke irelevantné a smerujú k posudzovaniu žaloby vo veci samej. Nejde ani o neprimeraný spôsob zásahu do práv žalovaného, pretože ostáva spornou suma vyporiadania BSM. Žalobkyňa nesúhlasí s názorom žalovaného, že navrhovaných 7.000 eur je sumou patriacou do BSM, ale ide o sumu podstatne vyššiu. Podľa tvrdenia žalobkyne prebieha konanie o vyporiadanie BSM na Okresnom súde Bratislava V, v ktorom môže byť BSM bývalých manželov vyporiadané odlišným spôsobom ako v návrhu na dohodu bývalého manžela žalobkyne.

16. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého inštancie potvrdil podľa § 387 CSP.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

18. Toto uznesenie bolo prijaté v odvolacom senáte počtom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).